

hold til patentlov af 20. december 1967. Der er gjort nogle undtagelser herfra.

Ved § 4, nr. 1, er det fastsat, at bestemmelserne om tillægspatent og om patenters ugyldighed i patentlov af 20. december 1967 skal finde anvendelse på tillægspatenter og patenter, der er meddelt, eller som meddeles, i henhold til nævnte lov. Dette er en følge af, at tillægspatenter meddelt før lovens ikrafttræden fortsat består, ligesom der også efter dette tidspunkt vil kunne meddeles tillægspatenter i henhold til ansøgninger indleveret før lovens ikrafttræden, jfr. bestemmelsen i § 3, nr. 2. Et tillægspatent vil også efter ikrafttrædelsen af den ændrede patentlov kunne blive et selvstændigt patent, hvis hovedpatentet erklæres ugyldigt, eller der gives afkald på dette.

Med hensyn til muligheden for ugyldigkendelse af patenter er de nye bestemmelser i § 1, nr. 20 (§ 52) strengere, hvorfor de ikke bør anvendes på patenter, der er meddelt, eller som meddeles i henhold til den hidtil gældende lovgivning.

I § 4, nr. 2, fastsættes det, at løbetiden for patenter, om hvilke ansøgning er indleveret mere end 12 år før lovens ikrafttræden, bestemmes af § 40 i patentlov af 20. december 1967. Dette vil sige, at løbetiden for sådanne patenter forbliver 17 år. Det er ikke fundet rimeligt at give alle patenter den forlængede løbetid på 20 år, som følger af bestemmelsen i § 1, nr. 16. Erhvervslivet kan, hvis der kun er kort tid tilbage, have indrettet sig på, at patentet ville udløbe og patentbeskyttelsen dermed bortfalde. På den anden side taler hensynet til patenthaverne for, at de kommer til at nyde godt af den længere løbetid, der indføres ved loven.

Som en rimelig mellemløsning for disse modstående hensyn foreslås det derfor, at patenter, der ved lovens ikrafttræden kun har 5 år tilbage af deres gyldighedstid, ikke får deres løbetid forlænget i kraft af den nye regel.

I § 4, nr. 3, er det fastsat, at bestemmelserne i patentloven af 1967 om ikraftsættelse af et bortfaldet patent og bekendtgørelse herom skal finde anvendelse på patenter, der før lovens ikrafttræden er bortfaldet. Da bortfaldet er sket før lovens ikrafttræden, er der hos patenthaveren skabt forventning om, at ikraftsættelse kan ske efter de hidtidige regler.

Bestemmelsen i nr. 4 tilsigter at undgå, at en ansøger, hvis ansøgning er almindelig tilgængelig ved lovens ikrafttræden, med tilbagevirkende kraft, får beskåret rettigheder, som bestod ved ansøgnings indlevering.

Til § 5.

Ved lovforslagets § 1, nr. 30, (§ 88) indføres i patentloven almindelige bestemmelser om konvertering af en europæisk patentansøgning til en ansøgning om patent hos patentmyndigheden. I en overgangsperiode vil der herudover være behov for at give ansøgeren en tilsvarende adgang begrundet i et særligt forhold: Når Den europæiske Patentmyndighed påbegynder sin virksomhed, vil den ikke straks fuldt ud kunne behandle europæiske patentansøgninger inden for alle tekniske områder, idet virksomheden skal udbygges trinvis. Det vil derfor kunne forekomme, at der i en overgangsperiode indleveres europæiske patentansøgninger, som Den europæiske Patentmyndighed ikke kan behandle.

I henhold til artikel 162, stk. 4, i Den europæiske Patentkonvention skal sådanne ansøgninger anses for tilbagetaget, men der skal også i denne situation gives ansøgeren ret til inden en vis frist at begære ansøgningen konverteret til en national ansøgning.

De som følge heraf nødvendige bestemmelser er optaget i § 5, og disse bestemmelser svarer i hovedsagen til de permanente bestemmelser om konvertering i § 88. Da ansøgere, mens sagen har beroet hos Den europæiske Patentmyndighed, kan have indleveret ændringer og tilføjelser til ansøgningen, foreskrives det dog yderligere, at den oversættelse af ansøgningen, som ansøgeren altid skal indlevere ved konvertering, også skal omfatte de ændringer, som er foretaget under behandlingen ved Den europæiske Patentmyndighed, og som ansøgeren ønsker at påberåbe sig.

Til § 6.

Bestemmelserne i paragraffen knytter sig til den i § 5 omhandlede konvertering, idet der her gives regler for den situation, at ansøgeren ikke har indleveret oversættelse eller betalt afgift rettidigt og derved har mistet retten til at få ansøgningen behandlet af patentmyndigheden som national ansøgning.

I sådanne tilfælde vil patentmyndigheden i henhold til bestemmelsen i § 1, nr. 29, (§ 72, stk. 1) kunne genoprette rettighederne. Sker dette, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom. Paragraffen indeholder derfor tillige i stk. 2 en bestemmelse om forbenyttelsesret for den, som i god tro har påbegyndt udnyttelse af opfindelsen i tiden efter, at fristen for indlevering af oversættelse og betaling af afgift er udløbet, men inden bekendtgørelse om genoprettelse af rettighederne er udfærdiget.